

תלמודו בידו

דף נג עמוד א

א] אלו דברי תשבחות אמרו בשמחת בית השואבה ?

ב] אלו אמירות היה הלל אומר ?

ג] האם ישנו בזמן שמחת בית השואבה, ומה היה סדר היום ?

ד] כיצד נהג רבן שמעון בן גמליאל בשמחת בית השואבה ?

ה] מתי נעשה לוי חיגר, ומדוע ?

א] חסידים שלא חטאו מימיהם: אשרי ילדותנו [שלא עברנו עבירה] שלא ביישה את זקנותנו. בעלי תשובה: אשרי זקנותנו שכיפרה על העבירות שעברנו בילדותנו. אלו ואלו אומרים: אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא ישוב וימחול לו. הלל: אם אני [ה'] כאן הכל כאן [שבזמן שהשכינה שורה בבית, כבודו קיים ובאים כולם]. אבל אם איני כאן, שאסלק שכינתי מבית המקדש, מי יבוא כאן.

ב] 1. למקום שאני אוהב, שם רגלי מוליכות אותי.
2. כביכול כך אומר הקב"ה: אם תבא אל ביתי, אף אני אבא אל ביתך לברכך.
3. על גלגולת שצפה במים: על דאטפת אטפוך, ומטיפיך יטופון [ובגלל שרצחת הרגו אותך].

ג] שינה: לא ישנו שינה עמוקה כל ימי החג, אלא נמנמו תנומה קלה אחד על כתף חברו. סדר היום: תמיד של שחר. תפלת שחרית. קרבן מוסף. תפלת מוסף. בית המדרש. אכילה ושתייה. תפלת מנחה. תמיד של בין הערבים. שמחת בית השואבה.

ד] 1. היה נוטל שמונה אבוקות של אור, וזורק אחת כלפי מעלה, ותופס אחרת.
2. היה נועץ שני גודלי ידיו בארץ ונשען עליהם, ושוחה ונושק את הרצפה וזוקף. וזוהי קידה האמורה בכתובים [שרק פניו מגיע לארץ].

ה] נעשה חיגר: כשקד קידה בפני רבי וכשזוקף אינו נשען על ידיו, וכובד משקלו על מתניו. הטעם: על שהטיח דברים כלפי מעלה [בשעת עצירת גשמים], שאין ה' משגיח על בניו.